

Шопе, много се сърдял. Нѣкои цѣкъ казват, че било това дѣто по Цариград, кога играяли, най-подир си удряли калпакът у земята и викали куку.

Видѣ щем. — В' вид на закана или просто исказване на очакване.

Видѣх си чес'та от един мжж (да не виждам още веднѣж).

Виж му ум-а, че му крой аба.

Виж му ум-а, че му купи гайда.

Виж слугитѣ, не питай за господар-ѣт.

Вижда карфицата, а не вижда спицата.

Вижете ма сега че имам рога. — На тия що искат да се хвалят с' нѣщо което им причинява срам.

Вие са като змия в' кошница,

Вие са като зѣмья у процѣп.

Вие като куче на пѣт.

Вика като батлан.

Вика като билерин. — Билеритѣ, ходяли по улицитѣ та викали да продават билкитѣ си.

Вика като протогер. — В' малко нѣкои села, и особено в' Котел, протогер казват на кехаята. В' всѣко село имаше по един селски кехая и кога потрѣбаше нѣщо да се съобщи, излизаше обикновено на нѣкое гноище, или на нѣкое по-високо мѣсто, та викаше да съобщава заповѣд'та и да извѣстява каквото е нужно да се знае. По селата тогава нѣмаше дюгени или ханища на всѣко мѣсто, защото неможахъ да искарат на глава от турцитѣ, които ходяхъ по селата, та ядыха, пияха и не плащаха. Като додеше нѣкой турчин в' селото, стражар или пѣтник, кой и да е, искали да остане в' селото да ношува, ще извика: кихая! и кихаята дѣто е ще дойде при него и ще го поведе да го заведе на нѣкоя кѣща на конак, да го гостят и да ношува. Това се считаше като обща селска повинност и кехаята дѣто го заведеше, не можеха да го не приемат. Кехаята гледаше на според гост-ѣт и на такава кѣща го завождаше; при това, помнеше дѣ е водил скоро гости и изреждаше кѣщата на ред. Разумѣва се всѣкога по-имотнитѣ, или тѣй наричанитѣ срѣдня рѣжа се-